

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Urto/3/2021
Identifikačné číslo spisu: 6020010939
Dátum vydania rozhodnutia: 10.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6020010939.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci odsúdeného I. G., v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, na neverejnom zasadnutí 10. marca 2021 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného I. G. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4Ntc/13/2020 z 3. decembra 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného I. G. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom, sp. zn. 4Ntc/13/2020 z 3. decembra 2020 rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zák. č. 549/2011 Z. z.“), uznal vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody rozsudok Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 2T/3/2019 z 12. júla 2019, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 8To/76/2019 z 25. septembra 2019 s tým, že sa vykoná na území Slovenskej republiky, ktorý bol občan Slovenskej republiky I. G., nar. XX. T. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, R. D. C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike, uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví z ospravedlniteľnej pohnútky podľa § 146a ods. 3 českého Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

- potom, čo si dňa 3. novembra 2018 v čase okolo 05:30 hod. v A., ul. S., pred domom č. XXX/X, položil na zem svoj batoh, v ktorom mal všetok svoj majetok, vrátane karimatky, stanu a 2 ks spacích vakov, a neďaleko odišiel, okolo prechádzajúci poškodení O. N., nar. XX. M. XXXX a O. N., nar. XX. V. XXXX, batoh našli, odniesli a potom prehliadali, pričom odsúdený ich dobehol na ulici U., A. a žiadal vrátenie batohu s vecami, poškodení sa však začali s odsúdeným dohadovať, na to chcel odsúdený udrieť päťou do tváre poškodeného O. N., ktorý ranu vykryl, následne sa medzi nich natlačil poškodený O. N., pričom odsúdený vytiahol presne nezistený nôž o dĺžky čepele cca 10 cm, uchopil ho do pravej ruky a v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví fyzicky napadol poškodeného O. N., ktorému spôsobil veľkou silou bodnú ranu s bodnutím dĺžky asi 5 cm v hornej časti ľavého ramena prenikajúcu

hlboko do svalstva s úplným pretnutím ramennej tepny spojeným s tepnovým krvácaním a značnými krvnými stratami, strednú až veľkú silnú bodnorenú ranu v prednej čiare ramennej vlavo vo výške asi 10 rebra dĺžky asi 5 cm neprenikajúcu do hrudnej dutiny, a malou až strednou silou povrchovú reznú ranu na ľavej časti tváre a ďalej ho udrel do tváre, čím mu spôsobil okuliarnatý krvný výron v okolí pravého oka s obojstranným opuchom očných viečok, pričom zranenie zo súdno-lekárskeho hľadiska má charakter ťažkej ujmy na zdraví pre poškodenie dôležitého orgánu - pretnutie tepny s následným silným tepnovým krvácaním, ktoré muselo byť chirurgicky riešené cievnou operáciou, kedy poškodený O. N. bol obmedzený v obvyklom spôsobe života po dobu dĺžky 6 týždňov a zranenie zanechalo trvalé následky a pri fyzickej potýčke bodol taktiež do hornej časti ľavej paži poškodeného O. N., ktorému spôsobil povrchové zranenie, nôž potom ukryl na neznámom mieste, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého bol zaradený do väznice s ostrahou.

Zároveň Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol tak, že podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona odsúdený I. G. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok bol doručený Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici 10. decembra 2020, odsúdenému I. G. dňa 18. decembra 2020.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený I. G. odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že druh trestu a jeho dĺžka nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Českej republiky. Podľa slovenského Trestného zákona ide o trestný čin podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona, kde je trestná sadzba 0 až 2 roky, čiže musí byť dĺžka trestu zmenená. Žiada „prehodnotiť“ trest.

Odvolanie odsúdeného bolo doručené na vyjadrenie prokurátorovi Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, ktorý sa do času konania neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nevyjadril.

+ + +

Odvolanie s trestným spisom bolo 5. marca 2021 predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie, ktorý na neverejnom zasadnutí 10. marca 2021 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného je prípustné (§ 306 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z. z.) a v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 29 zák. č. 549/2011 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva, alebo neuznáva.

Zo spisu krajského súdu, sp. zn. 4Ntc/13/2020 vyplýva, že Mestský súd v Prahe dňa 5. októbra 2020 zaslal Krajskému súdu v Banskej Bystrici podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktoré ukladajú trest odňatia slobody alebo opatrenia so zbavením osobnej slobody, za účelom ich výkonu v Európskej únii, osvedčenie, rozsudok Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 2T/3/2019 z 12. júla 2019, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 8To/76/2019 z 25. septembra 2019, týkajúce sa odsúdeného I. G..

Krajský súd v Banskej Bystrici si podľa § 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. vyžiadala od krajskej

prokuratúry vyjadrenie. Vo vyjadrení z 23. októbra 2020 vyslovila súhlas s uznaním a výkonom rozhodnutí ohľadne odsúdeného I. G. (č. I. 63 spisu).

V napadnutom rozsudku sa krajský súd dôsledne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami potrebnými pri uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Pri preskúmaní osvedčenia a citovaných rozsudkov súd nezistil dôvody na odmietnutie jeho uznania a výkonu. V súlade so zákonom rozhodol aj o spôsobe neprerušeneho výkonu trestu odňatia slobody, keď odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom v tomto smere odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Pokiaľ ide o jedinú námietku odsúdeného v podanom odvolaní, a to že súd mal povinnosť ukladať odsúdenému trest v súlade so zásadou zlučiteľnosti trestnej sankcie s právnym poriadkom Slovenskej republiky, táto je nedôvodná.

Krajský súd nepochybil, keď postupoval podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, ktorého aplikácia je nevyhnutná, ak súd rozhoduje o pokračovaní výkonu trestu odňatia slobody bez jeho premeny.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii je lex specialis ku konaniu podľa Trestného poriadku. Explicitne to vyplýva z § 29 zák. č. 549/2011 Z. z., podľa ktorého: „Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok“.

Zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii v ustanovení § 17 ods. 2 stanovuje nasledovné: „Ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. Trestnú sankciu spojenú s odňatím slobody nemožno nahradiť peňažným trestom“.

Súd rozhoduje, že sa bude pokračovať vo výkone trestu "uloženého cudzím rozhodnutím" (teda v takej dĺžke a v takom druhu, ako ho uložil cudzí súd) a bez jeho premeny podľa odseku 1, teda bez premeny na trest, ktorý by uložil slovenský súd, keby sám konal v trestnej veci. To však neznamená, že pri postupe podľa § 517 ods. 2 nedochádza k "premene trestu". Súd preberá cudziu sankciu do svojho vlastného uznávacieho rozsudku, a teda "premieňa trest" uložený v cudzom rozhodnutí na "svoj" trest tým, že ho prevzme do slovenského rozhodnutia. Pri danom postupe sa od súdu nevyžaduje, aby vykonal hĺbkovú analýzu cudzieho rozhodnutia. Ak usúdi, že dĺžka a druh trestu odňatia slobody sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, teda zodpovedajú trestným sadzbám za konkrétny trestný čin a spôsobu výkonu trestu ako ich predvída slovenský právny poriadok, jednoducho sankciu udelenú cudzím justičným orgánom "prevzme" do výroku svojho uznávacieho rozsudku a rozhodne, že sa vo výkone tohto trestu bude pokračovať bez jeho premeny na trest, ktorý by uložil podľa slovenského právneho poriadku, keby sám konal vo veci.

Odsúdenému uložil krajský súd bez jeho premeny druh sankcie (trest odňatia slobody - § 46 Trestného zákona) a aj jej výšku zlučiteľnú s právnym poriadkom Slovenskej republiky, a v danom prípade skutok vykazuje podľa právneho poriadku Slovenskej republiky znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 3 písm. c) Trestného zákona s trestnou sadzbou 2 (dva) až 5 (päť) rokov, teda že odsúdený úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, pričom trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky je preto plne súladný, zlučiteľný a zákonný.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku druhá veta odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

So zreteľom na uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 518 ods. 4 Trestného

poriadku na neverejnom zasadnutí tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s ust. § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.